Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 15ης Νοεμβρίου 2018*

«Ντάμπινγκ – Εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Ρωσίας – Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ – Επανεξέταση ενόψει της λήξεως ισχύος των μέτρων – Καθορισμός της τιμής εξαγωγής – Ενιαία οικονομική οντότητα – Ενσωμάτωση του δασμού αντιντάμπινγκ στις τιμές μεταπωλήσεως εντός της Ένωσης – Εφαρμογή μεθόδου διαφορετικής από τη χρησιμοποιηθείσα κατά την προηγούμενη έρευνα – Συνέχιση ή επανάληψη του ντάμπινγκ και της επακόλουθης ζημίας – Άρθρο 2, παράγραφος 9, άρθρο 3 και άρθρο 11, παράγραφοι 9 και 10, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 [νυν άρθρο 2, παράγραφος 9, άρθρο 3 και άρθρο 11, παράγραφοι 9 και 10, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036]»

Στην υπόθεση T-487/14,

Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), με έδρα το Chelyabinsk (Ρωσία),

Kuzneckie Ferrosplavy OAO (KF), με έδρα το Novokouznetsk (Ρωσία),

εκπροσωπούμενες από τον B. Evtimov και την M. Krestiyanova, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους M. França και J.-F. Brakeland και τις A. Stobiecka-Kuik και A. Demeneix,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

Euroalliages, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον O. Prost και την M.-S. Dibling, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 360/2014 της Επιτροπής, της 9ης Απριλίου 2014, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ρωσίας, μετά την επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 του Συμβουλίου (ΕΕ 2014, L 107, σ. 13), κατά το μέρος που αφορά τις προσφεύγουσες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Gervasoni, πρόεδρο, L. Madise (εισηγητή) και R. da Silva Passos, δικαστές,

γραμματέας: Σ. Σπυροπούλου, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Δεκεμβρίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση [1]

Ιστορικό της διαφοράς

1 Οι προσφεύγουσες, Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) και Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF), είναι εταιρίες εγκατεστημένες στη Ρωσία, οι οποίες δραστηριοποιούνται στην παραγωγή σιδηροπυριτίου, κράματος χρησιμοποιούμενου κατά τις διεργασίες παραγωγής χάλυβα και σιδήρου. Η RFA International, LP (στο εξής: RFAI) είναι εταιρία συνδεδεμένη με τις προσφεύγουσες. Η εταιρία αυτή είναι εγκατεστημένη στον Καναδά και διαθέτει μονάδα στην Ελβετία, στην οποίαν οι προσφεύγουσες έχουν αναθέσει τις εξαγωγικές τους πωλήσεις μεταξύ άλλων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

[*παραλειπόμενα*]

Σκεπτικό

31 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως. Κατ' ουσίαν, υποστηρίζουν, πρώτον, ότι η Επιτροπή παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού κατά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής του προϊόντος των προσφευγουσών, καθόσον αρνήθηκε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι αυτές αποτελούσαν ενιαία οικονομική οντότητα με την RFAI. Δεύτερον, διατείνονται ότι η Επιτροπή παρέβη επίσης τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφοι 9 και 10, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 11, παράγραφοι 9 και 10, του κανονισμού 2016/1036), επίσης κατά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής του προϊόντος των προσφευγουσών,, καθόσον, για τον υπολογισμό της κατασκευασμένης τιμής εξαγωγής, αφαίρεσε τους δασμούς αντιντάμπινγκ που καταβλήθηκαν κατά την περίοδο έρευνας ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ, η οποία αντιστοιχεί στο έτος 2012, από την τιμή της πρώτης μεταπωλήσεως σε ανεξάρτητο πελάτη στην Ένωση. Συναφώς, η Επιτροπή χρησιμοποίησε μέθοδο διαφορετική εκείνης που χρησιμοποιήθηκε στο πλαίσιο της ενδιάμεσης επανεξετάσεως προκειμένου να αντικρούσει τα υποστηριζόμενα από τις προσφεύγουσες περί ολικής ενσωματώσεως των δασμών αντιντάμπινγκ στην τιμή μεταπωλήσεως σε ανεξάρτητο πελάτη στην Ένωση. Η εφαρμογή της ίδιας μεθόδου δεν έπρεπε να οδηγήσει στην αφαίρεσή τους από την τιμή αυτή για τον υπολογισμό της κατασκευασμένης τιμής εξαγωγής. Τρίτον, κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή υπέπεσε σε πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στο πλαίσιο της αναλύσεώς της ως προς τον κίνδυνο επαναλήψεως ζημίας σε περίπτωση λήξεως ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ σε βάρος των ρωσικών προϊόντων.

32 Πριν αναλυθούν οι συνοψισθέντες ανωτέρω λόγοι ακυρώσεως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσει

1 Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

(απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, σκέψη 40). Εξ αυτού προκύπτει ότι ο έλεγχος της εκτιμήσεως των εν λόγω καταστάσεων εκ μέρους του δικαστή της Ένωσης πρέπει να περιορίζεται, πέραν του ελέγχου ως προς την απουσία πλάνης περί το δίκαιο, στην εξακρίβωση της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας, του υποστατού των περιστατικών επί των οποίων στηρίχθηκε η αμφισβητούμενη επιλογή και της απουσίας πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των εν λόγω περιστατικών ή καταχρήσεως εξουσίας (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 7ης Μαΐου 1987, NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου, 240/84, EU:C:1987:202, σκέψη 19, της 14ης Μαρτίου 1990, Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-156/87, EU:C:1990:116, σκέψη 63, και της 17ης Μαρτίου 2015, RFA International κατά Επιτροπής, T-466/12, EU:T:2015:151, σκέψη 37).

Επί του λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού κατά την κατασκευή της τιμής εξαγωγής

33 Οι προσφεύγουσες κάνουν λόγο για πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, υποστηρίζοντας ότι η Επιτροπή δεν συνήγαγε τις κατάλληλες συνέπειες εκ του γεγονότος ότι αυτές αποτελούν ενιαία οικονομική οντότητα με την RFAI. Οι προσφεύγουσες μνημονεύουν τις αιτιολογικές σκέψεις 61 έως 69 του προσβαλλόμενου κανονισμού, από τις οποίες προκύπτει ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η RFAI ήταν συνδεδεμένος με τις προσφεύγουσες εισαγωγέας και συνεπώς εφάρμοσε τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Πρέπει να υπομνησθεί ότι οι διατάξεις αυτές καθιστούν δυνατή, σε μια τέτοια περίπτωση, την κατασκευή αξιόπιστης τιμής εξαγωγής σε επίπεδο συνόρων της Ένωσης, βάσει της τιμής στην οποία τα εισαγόμενα προϊόντα μεταπωλούνται για πρώτη φορά σε ανεξάρτητο πελάτη στην Ένωση, επιφέροντας στην τιμή αυτή τις αναγκαίες προσαρμογές.

34 Οι προσφεύγουσες τονίζουν ότι η Επιτροπή αφαίρεσε, ωστόσο, το σύνολο των εξόδων της RFAI καθώς και το σχετικό με αυτά περιθώριο κέρδους από την τιμή της πρώτης μεταπωλήσεως σε ανεξάρτητο πελάτη στην Ένωση, ενώ έπρεπε να τα αφαιρέσει μόνο κατά το μέρος που αφορούσαν το στάδιο που έπεται της εισαγωγής στην Ένωση. Συγκεκριμένα, η RFAI ασκεί για λογαριασμό των προσφευγουσών το σύνολο των εμπορικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την εισαγωγή του προϊόντος τους, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που αφορούν την έξοδο από τη Ρωσία και τη μεταφορά μέχρι τα σύνορα της Ένωσης, οι οποίες δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη.

[*παραλειπόμενα*]

42 Κατ’ αρχάς, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι η ύπαρξη ενιαίας οικονομικής οντότητας μεταξύ ενός παραγωγού-εξαγωγέα τρίτης χώρας και της οντότητας που είναι αρμόδια για πράξεις εισαγωγής και πρώτης πωλήσεως στην Ένωση των προϊόντων του παραγωγού-εξαγωγέα δεν εμποδίζει την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού για τον καθορισμό αξιόπιστης τιμής εξαγωγής στο επίπεδο των συνόρων της Ένωσης, αντιθέτως μάλιστα. Συγκεκριμένα, μια τέτοια κατάσταση αντιστοιχεί στην πιο χαρακτηριστική περίπτωση συνδέσμου μεταξύ του εξαγωγέως και του εισαγωγέως, συνδέσμου ο οποίος δικαιολογεί, κατά τη διάταξη αυτή, την κατασκευή τιμής εξαγωγής σε επίπεδο συνόρων της Ένωσης βάσει της τιμής της πρώτης μεταπωλήσεως σε ανεξάρτητο πελάτη στην επικράτεια των κρατών μελών της μέσω της εφαρμογής των προβλεπόμενων στο δεύτερο και τρίτο εδάφιο της εν λόγω διατάξεως κατάλληλων προσαρμογών. Επομένως, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έλαβε θέση, στον προσβαλλόμενο κανονισμό, επί της υπάρξεως ενιαίας οικονομικής οντότητας αποτελούμενης από την RFAI και τις προσφεύγουσες, καθόσον διαπίστωσε, στην αιτιολογική σκέψη 61 του ανωτέρω κανονισμού, ότι αυτές ήταν συνδεδεμένες κατά την έννοια της ίδιας αυτής διατάξεως. Εξάλλου, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν τη δυνατότητα εφαρμογής της διατάξεως αυτής στην περίπτωσή τους, αλλά κατακρίνουν τον τρόπο με τον οποίο οι προσαρμογές πραγματοποιήθηκαν από την Επιτροπή, προσάπτοντάς της ότι δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη το

γεγονός ότι αυτές αποτελούσαν ενιαία οικονομική οντότητα με την RFAI και τις δραστηριότητες που η τελευταία ασκούσε, τα πέραν του ρόλου της ως εισαγωγέα των προϊόντων των προσφευγουσών, κατά το στάδιο που έπεται της αφίξεώς τους στα σύνορα της Ένωσης.

43 Ωστόσο, οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν στοιχεία ικανά τα τεκμηριώσουν τους υποστηριζόμενους από αυτές διαχωρισμούς.

44 Όσον αφορά τις προσαρμογές βάσει των εξόδων πωλήσεως, των διοικητικών και των γενικών εξόδων, είναι γεγονός ότι το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού συνεπάγεται εκ φύσεως, όπως ρητώς επιβεβαιώνεται από το δεύτερο εδάφιό του, ότι λαμβάνονται υπόψη μόνον οι συναλλαγές που λαμβάνουν χώρα μεταξύ της διελεύσεως των συνόρων της Ένωσης και της πρώτης μεταπωλήσεως σε ανεξάρτητο πελάτη στην επικράτεια των κρατών μελών, καθόσον η διάταξη αυτή έχει ως αντικείμενο τον καθορισμό, μέσω αντίστροφου υπολογισμού, αξιόπιστης τιμής εξαγωγής σε επίπεδο συνόρων της Ένωσης. Συνεπώς, πρέπει να αποκλείονται από τις βάσεις προσαρμογών τα έξοδα που συνδέονται με συναλλαγές που λαμβάνουν χώρα πριν από τη διέλευση των εν λόγω συνόρων ή όσον αφορά τις εξαγωγές-εισαγωγές σε τρίτες χώρες.

45 Ωστόσο, καίτοι τα στοιχεία του λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσεως όσον αφορά την περίοδο έρευνας ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ, δηλαδή το έτος 2012, τα οποία προσκομίσθηκαν από τις προσφεύγουσες ή την RFAI ως απάντηση στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής, ή πιο συγκεκριμένα στοιχεία που προσκομίσθηκαν μεταγενέστερα κατά την έρευνα, για τα οποία έγινε λόγος στη σκέψη [*παραλειπόμενα*] ανωτέρω, είναι πράγματι λεπτομερή, καθόσον προσδιορίζουν έναν ορισμένο αριθμό λογιστικών θέσεων (παραδείγματος χάριν κύκλο εργασιών, κόστος προϊόντων, μεταφορά για την εξαγωγή, ασφάλιση για την εξαγωγή, μισθούς και άλλες παροχές) ανάλογα με τη φύση των προϊόντων (ήτοι του σιδηροπυριτίου που υποβάλλεται σε έρευνα και άλλων προϊόντων) και ανάλογα με τον προορισμό των προϊόντων αυτών (ήτοι ανεξάρτητοι πελάτες στην Ένωση, συνδεδεμένοι πελάτες στην Ένωση, ανεξάρτητοι πελάτες στην εξαγωγή εκτός Ένωσης, συνδεδεμένοι πελάτες στην εξαγωγή εκτός Ένωσης), τα εν λόγω στοιχεία δεν καθιστούν δυνατή, όσον αφορά το υπό έρευνα σιδηροπυρίτιο που πωλείται σε ανεξάρτητους πελάτες στην Ένωση, την πέραν πάσης αμφιβολίας αφαίρεση των εξόδων που δεν αφορούν συναλλαγές οι οποίεςλαμβάνουν χώρα μεταξύ της διελεύσεως των συνόρων της Ένωσης και της πρώτης μεταπωλήσεως σε ανεξάρτητο πελάτη στην επικράτεια των κρατών μελών. Ειδικότερα, για έναν ορισμένο αριθμό λογιστικών θέσεων που αναφέρονται στο υπόμνημα απαντήσεως, δεν υπάρχει καμία ένδειξη για το ποσοστό κατά το οποίο αφορούν επίσης τις συναλλαγές που λαμβάνουν χώρα πριν από τη διέλευση των εν λόγω συνόρων (παραδείγματος χάριν προμήθειες, μισθούς και άλλες παροχές, χρηματοοικονομικά έξοδα ή έσοδα). Όπως αναφέρεται στη σκέψη [*παραλειπόμενα*] ανωτέρω, οι προσφεύγουσες παραδέχονται εξάλλου ότι ο διαχωρισμός μεταξύ των εξόδων των διάφορων αυτών συναλλαγών δεν προκύπτει από τα προσκομισθέντα κατά τη διάρκεια της έρευνας στοιχεία, ενώ παράλληλα υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή όφειλε η ίδια να τους ζητήσει στοιχεία ως προς τον διαχωρισμό αυτό τα οποία δεν υποχρεούνταν να τα προσκομίσουν αυτοβούλως. Συνεπώς, όπως έγινε, κατ' ουσίαν, δεκτό στις αποφάσεις της 4ης Μαΐου 2017, RFA International κατά Επιτροπής (C-239/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:337, σκέψεις 34 έως 44), και της 17ης Μαρτίου 2015, RFA International κατά Επιτροπής (T-466/12, EU:T:2015:151, σκέψεις 44 και 57 έως 64 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), σε περίπτωση συνδέσμου μεταξύ εξαγωγέως και εισαγωγέως, όπως εν προκειμένω, απόκειται στον ενδιαφερόμενο που προτίθεται να αμφισβητήσει το εύρος των προσαρμογών που πραγματοποιήθηκαν βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, επειδή θεωρεί ότι οι προσαρμογές που καθορίστηκαν βάσει των εξόδων πωλήσεως, των διοικητικών εξόδων και των γενικών εξόδων εισαγωγής στην Ένωση είναι υπέρμετρες, να παράσχει ο ίδιος αποδεικτικά στοιχεία και συγκεκριμένους υπολογισμούς που να δικαιολογούν τους ισχυρισμούς του και, ειδικότερα, το εναλλακτικό ποσοστό ως προς τον κύκλο εργασιών που ο ίδιος προτείνει προκειμένου να αντιπροσωπευθεί το μέρος των εξόδων αυτών που εκτιμά κατάλληλο. Συγκεκριμένα, τούτο είναι κρίσιμο δεδομένου ότι ο ενδιαφερόμενος υποστηρίζει ότι η Επιτροπή είχε στην κατοχή της μόνο συνολικά δεδομένα δυνάμενα να καλύψουν όχι μόνο τις συναλλαγές που έλαβαν χώρα

μεταξύ της διελεύσεως των συνόρων της Ένωσης και της πρώτης μεταπωλήσεως σε ανεξάρτητο πελάτη στην επικράτεια των κρατών μελών, αλλά και τις συναλλαγές που έλαβαν χώρα πριν από τη διέλευση των εν λόγω συνόρων.

46 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να προσάψουν στην Επιτροπή ότι έλαβε υπόψη τα δεδομένα που προσκομίσθηκαν κατά την έρευνα όσον αφορά την περίοδο έρευνας ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ, η οποία αντιστοιχεί στο έτος 2012, ιδίως εκείνα του λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσεως, προκειμένου να καθορίσει τις προσαρμογές που πρέπει να γίνουν όσον αφορά τα έξοδα πωλήσεως, τα διοικητικά έξοδα και τα γενικά έξοδα εισαγωγής στην Ένωση, ώστε να κατασκευαστεί η τιμή εξαγωγής βάσει της τιμής της πρώτης μεταπωλήσεως σε ανεξάρτητο πελάτη, χωρίς να έχει αφαιρεθεί από αυτά τμήμα αποδιδόμενο σε συναλλαγές που λαμβάνουν χώρα πριν από τη διέλευση των συνόρων της Ένωσης. Συναφώς, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή απαντώντας γραπτώς σε γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς η απάντηση αυτή να έχει αμφισβητηθεί από τις προσφεύγουσες, στο τελικό ενημερωτικό έγγραφο που προηγήθηκε της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού γινόταν μνεία στο ποσοστό του κύκλου εργασιών που αντιπροσώπευαν τα εν λόγω έξοδα πωλήσεως, διοικητικά και γενικά έξοδα τα οποία η Επιτροπή σκόπευε να λάβει υπόψη. Μολονότι ορισμένες παρατηρήσεις που διατύπωσαν οι προσφεύγουσες ως απάντηση στο έγγραφο αυτό αφορούσαν συστατικά στοιχεία των εν λόγω εξόδων και οδήγησαν σε ορισμένες προσαρμογές που διευκρινίστηκαν στις αιτιολογικές σκέψεις 84 έως 87 του προσβαλλόμενου κανονισμού, όσον αφορά ιδίως τόκους δανείων ή φόρους που καταβλήθηκαν στην Ελβετία (λόγω των οποίων μειώθηκε εν συνεχεία το ποσοστό του καθαρού κύκλου εργασιών της RFAI που λήφθηκε υπόψη ως αντιπροσωπευτικό των εξόδων αυτών), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι παρατηρήσεις αυτές δεν περιείχαν ακριβείς ενδείξεις ως προς την κατανομή τους μεταξύ των συναλλαγών που έλαβαν χώρα πριν από τη διέλευση των συνόρων της Ένωσης και εκείνων που έλαβαν χώρα μεταξύ της διελεύσεως αυτής και της πρώτης μεταπωλήσεως σε ανεξάρτητο πελάτη στην επικράτεια των κρατών μελών, αν και οι προσφεύγουσες μπορούσαν να προσκομίσουν τέτοιες ενδείξεις. Πρέπει, παρεμπιπτόντως, να υπογραμμισθεί ότι, το νέο ποσοστό του κύκλου εργασιών που αντιπροσωπεύει τα έξοδα πωλήσεως, τα διοικητικά έξοδα και τα γενικά έξοδα που λήφθηκαν υπόψη κατόπιν των παρατηρήσεων των προσφευγουσών δεν παρατίθεται μεν στον προσβαλλόμενο κανονισμό αυτόν καθαυτόν για λόγους εμπιστευτικότητας, πλην όμως γνωστοποιήθηκε και διευκρινίστηκε στις προσφεύγουσες εντός των δύο ημερών που ακολούθησαν την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, όπως εξέθεσε η Επιτροπή στην απάντησή της επί της ερωτήσεως του Γενικού Δικαστηρίου. Επιπλέον, όσον αφορά την κατανομή των εξόδων την οποία ζήτησαν οι προσφεύγουσες, εάν υποτεθεί ότι αυτή ζητήθηκε εγκαίρως, ο ισχυρισμός που διατυπώθηκε στο υπόμνημα απαντήσεως, σύμφωνα με τον οποίο περισσότερο από το ήμισυ της αξίας των λογιστικών θέσεων που λήφθηκαν υπόψη από την Επιτροπή έπρεπε να αποδοθεί στις συναλλαγές που έλαβαν χώρα πριν από τη διέλευση των συνόρων της Ένωσης, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη ως ιδιαίτερα αόριστος και αναπόδεικτος. Τα διάφορα παραδείγματα των τύπων εξόδων που αναφέρθηκαν από τις προσφεύγουσες και τα οποία αφορούν τα δύο είδη συναλλαγών, πριν ή μετά τη διέλευση των συνόρων της Ένωσης, είναι πράγματι ανεπαρκή για να καθοριστεί η κατανομή των εξόδων αυτών μεταξύ των εν λόγω συναλλαγών.

47 Όσον αφορά, εν συνεχεία, το περιθώριο κέρδους το οποίο ανέρχεται στο 6 % του καθαρού κύκλου εργασιών της RFAI που έλαβε υπόψη η Επιτροπή, το οποίο αντιστοιχεί στο περιθώριο κέρδους των ανεξάρτητων εισαγωγέων και αντιπροσωπεύει το κέρδος της RFAI που πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη για τις προσαρμογές, προκειμένου να κατασκευαστεί η τιμή εξαγωγής βάσει της τιμής της πρώτης μεταπωλήσεως σε ανεξάρτητο πελάτη στην Ένωση, δεν μπορεί επίσης να ευδοκιμήσει η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών, σύμφωνα με την οποία μέρος μόνον του περιθωρίου αυτού συνδέεται με τις συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν μετά τη διέλευση των συνόρων της Ένωσης και πρέπει να ληφθεί υπόψη. Μολονότι είναι αληθές, όπως εκθέτουν οι προσφεύγουσες, ότι το άρθρο 2, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού αφορά εν γένει «περιθώριο κέρδους» για τις προσαρμογές που πρέπει να πραγματοποιηθούν προκειμένου να κατασκευαστεί αξιόπιστη τιμή εξαγωγής, χωρίς να επιβληθεί a priori συγκεκριμένη μέθοδος για τον καθορισμό του περιθωρίου αυτού, και μολονότι οι προσφεύγουσες υποστήριξαν, απαντώντας στο τελικό ενημερωτικό έγγραφο

που προηγήθηκε της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι μόνον το ήμισυ περίπου του συνολικού κέρδους της RFAI αντιστοιχούσε στις συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν μετά τη διέλευση των συνόρων της Ένωσης, τα στοιχεία αυτά δεν μπορούν να οδηγήσουν σε μείωση του ποσοστού του 6 % που λήφθηκε υπόψη για την αξιολόγηση του κέρδους της RFAI που συνδέεται με τις εν λόγω συναλλαγές βάσει του καθαρού κύκλου εργασιών της.

48 Πράγματι, αφενός, ο ζητούμενος από τις προσφεύγουσες διαχωρισμός δεν δικαιολογείται a priori επί της αρχής κατά το μέρος που αφορά περιθώριο κέρδους το οποίο συνάγεται, όπως εν προκειμένω, από την παρατήρηση της δραστηριότητας ανεξάρτητων εισαγωγέων οι οποίοι, πλην συγκεκριμένων περιπτώσεων, αναλαμβάνουν τα έξοδα των προϊόντων στα σύνορα της Ένωσης.

49 Αφετέρου, ακόμη και αν λαμβανόταν υπόψη το περιθώριο κέρδους της ίδιας της RFAI, η προταθείσα από τις προσφεύγουσες αναλογία που πρέπει να ληφθεί υπόψη, δηλαδή περίπου το ήμισυ του περιθωρίου αυτού, διευκρινίστηκε από αυτές με μη πειστικό τρόπο μέσω παρεκτάσεως βασιζόμενης στη διαπίστωση ότι το κόστος των εξαγόμενων προϊόντων τους αντιπροσωπεύει το 90 % του κύκλου εργασιών τους ως προς τις εξαγωγές, δεδομένου ότι το εν λόγω κόστος και ο εν λόγω κύκλος εργασιών προϋποτίθεται ότι αντιπροσωπεύουν, αντιστοίχως, το μέρος των συναλλαγών που συνδέονται με την εξαγωγή προς την Ένωση και το μέρος των συναλλαγών που πραγματοποιούνται μετά τη διέλευση των συνόρων της Ένωσης. Πράγματι, η μέθοδος αυτή οδηγεί στον υπολογισμό των ίδιων στοιχείων για τις δύο κατηγορίες συναλλαγών, καθόσον ο κύκλος εργασιών, που πραγματοποιείται από τη μεταπώληση στους ανεξάρτητους πελάτες στην Ένωση ενσωματώνει κατ' ανάγκην το κόστος του εξαγόμενου προϊόντος, το οποίο πρέπει κατ' αρχήν να καλύπτεται.

50 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή ορθώς διαπίστωσε, στην αιτιολογική σκέψη 69 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι δεν διέθετε τα αποδεικτικά στοιχεία που θα της επέτρεπαν, ενδεχομένως, να λάβει υπόψη κατώτερο περιθώριο κέρδους για την RFAI. Συνεπώς, ήταν απολύτως δικαιολογημένο για την Επιτροπή να λάβει υπόψη ως περιθώριο κέρδους, για τις προσαρμογές προκειμένου να κατασκευαστεί η τιμή εξαγωγής, το περιθώριο των ανεξάρτητων εξαγωγέων, όπως έγινε δεκτό με την απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, Canon κ.λπ. κατά Συμβουλίου (277/85 και 300/85, EU:C:1988:467, σκέψη 32), στο μέτρο που τα δεδομένα που προσκόμισαν οι δύο συνδεδεμένες με τον παραγωγό οντότητες, οι οποίες πραγματοποιούσαν τις εισαγωγές στην Ένωση, ενδέχεται να επηρεάζονται από τον σύνδεσμο αυτό, όπως επισημάνθηκε μεταξύ άλλων με την απόφαση της 17ης Μαρτίου 2015, RFA International κατά Επιτροπής (T-466/12, EU:T:2015:151, σκέψη 68 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Συνεπώς, η Επιτροπή ορθώς έλαβε υπόψη το περιθώριο κέρδους 6 % που χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχική έρευνα, δεδομένης της ελλείψεως συνεργασίας των εν λόγω εισαγωγέων κατά το στάδιο της επανεξετάσεως, όπως εκτέθηκε στις αιτιολογικές σχέσεις 15 και 62 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

51 Οι αποφάσεις της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP (C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78), και της 10ης Μαρτίου 2009, Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP κατά Συμβουλίου (T-249/06, EU:T:2009:62), τις οποίες επικαλέστηκαν οι προσφεύγουσες προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ουδόλως θέτουν υπό αμφισβήτηση την προσέγγιση που ακολούθησε η Επιτροπή τόσο για την εκτίμηση των εξόδων πωλήσεως, των διοικητικών και των γενικών εξόδων όσο και για την εκτίμηση του περιθωρίου κέρδους. Με τις αποφάσεις αυτές, το Δικαστήριο και το Γενικό Δικαστήριο έκριναν, κατ' ουσίαν, με τις σκέψεις 51 έως 56 και 177 και 178 των εν λόγω αποφάσεων αντιστοίχως, ότι, σε περίπτωση υπάρξεως ενιαίας οικονομικής οντότητας η οποία περιλαμβάνει τον παραγωγό, αλλά και μια νομικώς διακριτή οντότητα που ελέγχεται από αυτόν και στην οποία έχουν ανατεθεί οι πωλήσεις σε ανεξάρτητους πελάτες, πρέπει, προκειμένου να καθοριστεί τόσο η κανονική αξία όσο και η τιμή εξαγωγής, να ληφθεί υπόψη η τιμή που καταβάλλει ο πρώτος ανεξάρτητος αγοραστής, αλλά και οι δαπάνες που συνήθως βαρύνουν το εσωτερικό τμήμα πωλήσεων του παραγωγού, αν αυτός ο τελευταίος δεν είχε προσφύγει για τις πωλήσεις του σε νομικώς διακριτή οντότητα, προκειμένου να εξασφαλιστεί ο συνυπολογισμός των εν λόγω δαπανών κατά τον καθορισμό των τιμών αυτών. Οι ως άνω επί της ουσίας εκτιμήσεις ισχύουν επίσης όσον αφορά την τιμή εξαγωγής στο πλαίσιο τόσο της κατασκευή

της τιμής αυτής βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού όσο και των προσαρμογών που μπορεί να επέλθουν στην τιμή αυτή ώστε να είναι δίκαιη η σύγκριση με την κανονική αξία βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, του ίδιου κανονισμού, πλαίσιο εντός του οποίου διατυπώθηκαν οι εκτιμήσεις αυτές στις προαναφερθείσες αποφάσεις. Ως εκ τούτου, δεν είναι ασύμβατο με τις αποφάσεις αυτές να αφαιρεθούν τα έξοδα πωλήσεως, τα διοικητικά και τα γενικά έξοδα καθώς και το περιθώριο κέρδους που αντιστοιχεί στη δραστηριότητα του εισαγωγέα των επίμαχων προϊόντων στην Ένωση, από την τιμή της πρώτης μεταπωλήσεώς τους σε ανεξάρτητο πελάτη στην επικράτεια των κρατών μελών, προκειμένου να υπολογιστεί αξιόπιστη τιμή εξαγωγής, όταν η εισαγωγή πραγματοποιείται, όπως εν προκειμένω, από οντότητα νομικώς διακριτή από τον παραγωγό, η οποία όμως αποτελεί, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, ενιαία οικονομική οντότητα με αυτόν. Η εκτίμηση αυτή δεν θίγει το ζήτημα της κατανομής του βάρους αποδείξεως ως προς τη λυσιτέλεια των προσαρμογών που πρέπει να πραγματοποιηθούν στο πλαίσιο της εφαρμογής, αντιστοίχως, του άρθρου 2, παράγραφος 9, και του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, το οποίο εξετάστηκε στην απόφαση της 4ης Μαΐου 2017, RFA International κατά Επιτροπής (C-239/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:337, σκέψεις 40 έως 44).

[*παραλειπόμενα*]

Επί του λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 11, παράγραφοι 9 και 10, του βασικού κανονισμού κατά την κατασκευή της τιμής εξαγωγής

53 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, κατά τον υπολογισμό της κατασκευασμένης τιμής εξαγωγής, η Επιτροπή δεν έπρεπε να αφαιρέσει το ποσό των δασμών αντιντάμπινγκ που καταβλήθηκαν από την RFAI κατά την περίοδο της έρευνας ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ, η οποία αντιστοιχεί στο έτος 2012, στο μέτρο που οι δασμοί αυτοί ενσωματώθηκαν πλήρως στις τιμές μεταπωλήσεως στην Ένωση. Συνεπώς, η Επιτροπή παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, σύμφωνα με τις οποίες, όταν αποφασίζεται, στο πλαίσιο επανεξετάσεως, η κατασκευή της τιμής εξαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 9, του ίδιου κανονισμού, η Επιτροπή υποχρεούται να υπολογίζει την τιμή εξαγωγής χωρίς να αφαιρεί το ποσό των καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν υποβληθεί πειστικά αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι ο δασμός ενσωματώνεται δεόντως στις τιμές μεταπωλήσεως και στις μεταγενέστερες τιμές πωλήσεως στην Ένωση. Επιπλέον, όσον αφορά την ενσωμάτωση των δασμών αντιντάμπινγκ στις τιμές μεταπωλήσεως, η Επιτροπή δεν την ανέλυσε βάσει της προσδιορισθείσας κατά την έρευνα που οδήγησε στον αρχικό κανονισμό τιμής μεταπωλήσεως, αλλά βάσει των δαπανών παραγωγής που ισχύουν στη Ρωσία. Πράττοντας τούτο, η Επιτροπή, χωρίς να προβάλλει σχετική δικαιολογία, δεν εφάρμοσε την ίδια μέθοδο με εκείνη που χρησιμοποιήθηκε για την επανεξέταση που οδήγησε στον ενδιάμεσο κανονισμό. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή παρέβη επίσης τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, σύμφωνα με τις οποίες, σε όλες τις έρευνες επανεξετάσεως που πραγματοποιούνται δυνάμει του εν λόγω άρθρου, η Επιτροπή εφαρμόζει, στο μέτρο που οι περιστάσεις δεν έχουν μεταβληθεί, την ίδια μέθοδο με εκείνη που εφάρμοσε στην έρευνα που οδήγησε στην επιβολή του δασμού, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 2 του ίδιου κανονισμού.

54 Οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι η Επιτροπή ανέφερε στην αιτιολογική σκέψη 25 του [εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 60/2012 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 2012, για την περάτωση της μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου προέλευσης, μεταξύ άλλων, Ρωσίας (ΕΕ 2012, L 22, σ. 1)] τα εξής:

«[Η] έρευνα διαπίστωσε ότι οι μέσες σταθμισμένες τιμές μεταπώλησης σιδηροπυριτίου στην Ένωση έχουν αυξηθεί σε σύγκριση με τις τιμές στην αρχική έρευνα. Επιπλέον, οι τιμές μεταπώλησης εξαγόμενων προϊόντων είναι υψηλότερες από τις αντίστοιχες τιμές της αρχικής έρευνας σε ποσοστό που υπερβαίνει κατά πολύ το 22,7 % [δηλαδή ο δασμός αντιντάμπινγκ]. Συνεπώς, μπορεί να συναχθεί

ότι ο δασμός αντιντάμπινγκ τροποποιεί δεόντως τις τιμές μεταπώλησης του αιτούντος. Ως αποτέλεσμα […] κατά τον υπολογισμό των κατασκευασμένων τιμών εξαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 9 του βασικού κανονισμού, δεν αφαιρέθηκαν οι δασμοί αντιντάμπινγκ.»

55 Εν προκειμένω, στις παρατηρήσεις τους επί του τελικού ενημερωτικού εγγράφου που προηγήθηκε της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι προσφεύγουσες προσκόμισαν στην Επιτροπή πειστικά αποδεικτικά στοιχεία που δείχνουν ότι οι τιμές μεταπωλήσεως των προϊόντων τους στην Ένωση είχαν αυξηθεί σε αναλογία υψηλότερη του 22,7 % του δασμού αντιντάμπινγκ μεταξύ της περιόδου έρευνας που οδήγησε στην έκδοση του αρχικού κανονισμού και της περιόδου της έρευνας επί της υπάρξεως ντάμπινγκ, η οποία αντιστοιχεί στο έτος 2012, που οδήγησε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού. Οι τιμές αυτές σημείωσαν αύξηση άνω του 100 % μεταξύ των δύο περιόδων.

56 Απαντώντας στα επιχειρήματα που ανέπτυξε η Επιτροπή με το υπόμνημά της αντικρούσεως, οι προσφεύγουσες προσθέτουν, κατ' ουσίαν, ότι οι διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού απαιτούν μόνον οι τιμές μεταπωλήσεως στον πρώτο ανεξάρτητο αγοραστή στην Ένωση να περιλαμβάνουν οπωσδήποτε τους δασμούς αντιντάμπινγκ, προκειμένου αυτοί να μην αφαιρεθούν κατά τον υπολογισμό της κατασκευασμένης τιμής εξαγωγής, πράγμα αναγκαίο,, ελλείψει συμψηφιστικού διακανονισμού με τον εν λόγω αγοραστή, σε περίπτωση που η ισχύουσα τιμή μεταπωλήσεως υπερβαίνει κατά μέτρο υψηλότερο των δασμών αντιντάμπινγκ την τιμή μεταπωλήσεως που λήφθηκε υπόψη κατά την έρευνα η οποία οδήγησε στην έκδοση του αρχικού κανονισμού. Οι προσφεύγουσες αντιτείνουν επίσης, όσον αφορά το ζήτημα της αλλαγής μεθόδου για την κατασκευή τιμής εξαγωγής, ότι η διακύμανση του κόστους παραγωγής δεν συνιστά μεταβολή των συνθηκών κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, η οποία να δικαιολογεί τη χρήση νέας μεθόδου για τον υπολογισμό της τιμής αυτής.

[*παραλειπόμενα*]

59 Πρέπει να υπομνησθεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι αποτέλεσμα επανεξετάσεως μέτρων ενόψει της λήξεως της ισχύος τους, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 2016/1036). Η παράγραφος 10 του ίδιου άρθρου διευκρινίζει ότι, όταν η Επιτροπή αποφασίζει, στο πλαίσιο αυτό, την κατασκευή της τιμής εξαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 9, υποχρεούται να υπολογίζει την τιμή εξαγωγής χωρίς να αφαιρεί το ποσό των καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν υποβληθεί πειστικά αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι ο δασμός ενσωματώνεται δεόντως στις τιμές μεταπωλήσεως και στις μεταγενέστερες τιμές πωλήσεως στην Ένωση, γεγονός που, κατά τις προσφεύγουσες, έχει αποδειχθεί. Επιπλέον, το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι, για όλες τις επανεξετάσεις που διεξάγονται δυνάμει του εν λόγω άρθρου 11, η Επιτροπή εφαρμόζει, υπό τον όρο ότι δεν έχει επέλθει μεταβολή των συνθηκών, την ίδια μέθοδο που έχει εφαρμοστεί και για την έρευνα που οδήγησε στην επιβολή του δασμού, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 2. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι, εν προκειμένω, οι συνθήκες δεν έχουν μεταβληθεί.

60 Συναφώς, έχει γίνει δεκτό ότι η εξαίρεση από την υποχρέωση χρήσεως της ίδιας μεθόδου κατά την επανεξέταση και κατά την αρχική έρευνα πρέπει να ερμηνεύεται στενά, ώστε να ανταποκρίνεται στο γράμμα και στον σκοπό της διατάξεως η οποία επιτρέπει την εξαίρεση αυτή (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 18ης Σεπτεμβρίου 2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, σκέψεις 40 έως 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

61 Ωστόσο, εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες δεν ζητούν, για την επανεξέταση ενόψει της λήξεως ισχύος των μέτρων, την εφαρμογή της ίδιας μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχική έρευνα, αλλά την εφαρμογή της ίδιας μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε κατά την επανεξέταση η οποία οδήγησε στην έκδοση του ενδιάμεσου κανονισμού. Πράγματι, το επίμαχο ζήτημα είναι η ενσωμάτωση των δασμών αντιντάμπινγκ οι οποίοι, εξ ορισμού, δεν ίσχυαν κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας.

62 Χωρίς να απαιτείται να κριθεί εάν είναι εν προκειμένω δυνατή η εφαρμογή αυτού καθαυτού του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, διαπιστώνεται ότι, στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 11, παράγραφος 10, του ίδιου κανονισμού, προκειμένου μεταξύ άλλων να εξακριβωθεί αν οι δασμοί αντιντάμπινγκ πρέπει να αφαιρεθούν από την τιμή της πρώτης μεταπωλήσεως σε ανεξάρτητο αγοραστή στην Ένωση για τον υπολογισμό της κατασκευασμένης τιμής εξαγωγής, μπορούν να εφαρμοστούν οι ίδιες αρχές με εκείνες που ορίζονται στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 11, παράγραφος 9. Πράγματι, στις διάφορες αυτές περιπτώσεις, το ζητούμενο είναι να διασφαλισθεί η βασιμότητα της αναλύσεως κατά τη σύγκριση περίπλοκων καταστάσεων από οικονομικής απόψεως, ούτως ώστε όχι μόνο να δικαιολογηθεί η βασιμότητα των μέτρων που λήφθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας περί αντιντάμπινγκ, αλλά και να εξασφαλιστεί η τήρηση της γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης περί ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ των οικονομικών φορέων που μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο των μέτρων αυτών,.

63 Συναφώς, μια σημαντική εξέλιξη στο κόστος παραγωγής των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο επανεξετάσεως ενόψει της λήξεως ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ, μεταξύ της περιόδου αρχικής έρευνας ή ενδιάμεσης περιόδου επανεξετάσεως και της περιόδου επανεξετάσεως ενόψει της λήξεως ισχύος των μέτρων, αποτελεί μεταβολή των συνθηκών η οποία δικαιολογεί, κατά περίπτωση, τη μεταβολή της μεθόδου για την κατασκευή τιμής εξαγωγής μετά την επιβολή των δασμών αντιντάμπινγκ επί του οικείου προϊόντος, η οποία ανταποκρίνεται στον παρατιθέμενο στη σκέψη 62 ανωτέρω σκοπό. Συγκεκριμένα, η διασφάλιση της βασιμότητας, κατά την οικονομική ανάλυση, της συγκρίσεως της καταστάσεως μεταξύ των δύο περιόδων δικαιολογεί, κατά κανόνα, την εφαρμογή της ίδιας μεθόδου, εκτός εάν οι σχετικές παράμετροι έχουν μεταβληθεί επαρκώς ώστε να καταστήσουν την εφαρμογή της προγενέστερα χρησιμοποιηθείσας μεθόδου μη ικανή να οδηγήσει σε αξιόπιστο αποτέλεσμα, εν προκειμένω ώστε να εκτιμηθεί αν οι δασμοί αντιντάμπινγκ έχουν ή όχι ενσωματωθεί δεόντως στις τιμές μεταπωλήσεως και στις μεταγενέστερες τιμές πωλήσεως στην Ένωση (βλ., υπό την έννοια αυτή και κατ' αναλογίαν, απόφαση της 18ης Σεπτεμβρίου 2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, σκέψεις 50 και 59). Συνεπώς, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, αν το κόστος παραγωγής έχει αυξηθεί σημαντικά μεταξύ των δύο υπό σύγκριση περιόδων, μια αύξηση των τιμών μεταπωλήσεως στην Ένωση, καίτοι σημαντική, δεν διασφαλίζει κατ' ανάγκη ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ έχουν δεόντως, δηλαδή πλήρως ενσωματωθεί στις εν λόγω τιμές. Το κόστος παραγωγής μπορεί να έχει αυξηθεί περισσότερο από τις τιμές. Στην περίπτωση αυτή, ακόμη και αν οι νέες τιμές είναι υψηλότερες του επιπέδου των παλαιών τιμών, προσαυξημένων με τους δασμούς αντιντάμπινγκ, οι ενδιαφερόμενοι δεν μετακυλύουν δεόντως τους δασμούς αντιντάμπινγκ λαμβανομένης υπόψη της εξελίξεως του κόστους παραγωγής τους.

64 Συγκεκριμένα, από το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού ουδόλως συνεπάγεται, στο μέτρο που αφορά το ζήτημα εάν «ο δασμός αντανακλάται δεόντως στις τιμές μεταπωλήσεως», ότι, προκειμένου να δοθεί θετική απάντηση, μόνον το ισοδύναμο του δασμού αντιντάμπινγκ πρέπει να ενσωματώνεται στη νέα τιμή μεταπωλήσεως, πλέον της τιμής μεταπωλήσεως που ίσχυε προγενέστερα,. Ένας Συμπληρωματικός δασμός σε σχέση με τα έξοδα που πραγματοποιούνται κανονικά «ενσωματώνεται δεόντως» μόνον εάν προστίθεται στα άλλα αυτά έξοδα. Συναφώς, εάν τα άλλα αυτά έξοδα αυξάνονται, αλλά η τιμή μεταπωλήσεως αυξάνεται σε μικρότερη κλίμακα, στην πραγματικότητα ο δασμός προστίθεται μόνον εν μέρει ή δεν προστίθεται καθόλου στα άλλα αυτά έξοδα, ακόμη και αν το ισοδύναμο του δασμού προστέθηκε στην τιμή μεταπωλήσεως που ίσχυε προηγουμένως. Η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την επιστροφή των δασμών αντιντάμπινγκ (ΕΕ 2014, C 164, σ. 9), την οποία επικαλέστηκαν οι προσφεύγουσες στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, ουδόλως έρχεται σε αντίφαση με την ανάλυση αυτή. Το ίδιο ισχύει και για την απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2015, Einhell Germany κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-73/12, EU:T:2015:865), την οποία επίσης επικαλέστηκαν οι προσφεύγουσες στην επ' ακροατηρίου συζήτηση. Συγκεκριμένα, από τη σκέψη 155 της ίδιας αυτής αποφάσεως συνάγεται, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, ότι, για να διαπιστωθεί αν οι δασμοί αυτοί ενσωματώνονται ή όχι στις νέες τιμές μεταπωλήσεως στην Ένωση, ενδέχεται να είναι κατάλληλη και κάποια άλλη μέθοδος, πέραν της συγκρίσεως των τιμών μεταπωλήσεως που ισχύουν στην Ένωση πριν και μετά την επιβολή των δασμών αντιντάμπινγκ.

65 Πρέπει να διευκρινιστεί ότι ο συνυπολογισμός της εξελίξεως του κόστους παραγωγής, προκειμένου να εξεταστεί αν ο δασμός αντιντάμπινγκ ενσωματώνεται δεόντως στις τιμές μεταπωλήσεως, μπορεί, κατά περίπτωση, να πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο ενδιάμεσης επανεξετάσεως, επανεξετάσεως ενόψει της λήξεως ισχύος των μέτρων ή έρευνας για την επιστροφή, και όχι μόνο στο πλαίσιο «έρευνας για ενδεχόμενη απορρόφηση», κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 12 του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 12 του κανονισμού 2016/1036), όπως υπονόησαν οι προσφεύγουσες στην επ' ακροατηρίου συζήτηση. Ασφαλώς, τα διάφορα αυτά είδη έρευνας αντιστοιχούν σε διαφορετικά διαδικαστικά πλαίσια και μπορούν να οδηγήσουν σε διαφορετικά μέτρα, αλλά, όσον αφορά το ουσιαστικό ζήτημα εάν οι δασμοί αντιντάμπινγκ ενσωματώνονται, οι παράμετροι αναλύσεως είναι ίδιες.

66 Εν προκειμένω, στο πλαίσιο του ενδιάμεσου κανονισμού, η Επιτροπή δεν επισήμανε εξέλιξη του κόστους παραγωγής μεταξύ της περιόδου έρευνας η οποία οδήγησε στον αρχικό κανονισμό και εκείνης που λήφθηκε υπόψη για την ενδιάμεση επανεξέταση. Συνεπώς, η Επιτροπή μπορούσε, λαμβανομένου υπόψη του περιθωρίου εκτιμήσεώς της, να αρκεστεί μόνο στη διαπίστωση ότι οι νέες τιμές μεταπωλήσεως στην Ένωση, τις οποίες εφάρμοσε η RFAI για λογαριασμό των προσφευγουσών, ήταν σε μεγάλο βαθμό υψηλότερες της αξίας των δασμών αντιντάμπινγκ 22,7 %, σε σύγκριση με εκείνες που διαπιστώθηκαν κατά την πρώτη εκ των περιόδων αυτών, προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι δασμοί αυτοί είχαν ενσωματωθεί δεόντως στις εν λόγω νέες τιμές και προκειμένου να μην αφαιρεθούν κατά την κατασκευή της τιμής εξαγωγής.

67 Αντιθέτως, στο πλαίσιο της έρευνας που οδήγησε στον προσβαλλόμενο κανονισμό και στο πλαίσιο του τελευταίου, η Επιτροπή διαπίστωσε, στην αιτιολογική του σκέψη 83, σημαντική αύξηση του κόστους παραγωγής, χωρίς οι προσφεύγουσες να αντικρούσουν επί της ουσίας τη διαπίστωση αυτή, ιδίως στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής. Υπό τις συνθήκες αυτές, όταν εξέτασε αν οι δασμοί αντιντάμπινγκ είχαν ενσωματωθεί δεόντως στις τιμές μεταπωλήσεως που εφάρμοζε η RFAI στην Ένωση για λογαριασμό των προσφευγουσών κατά την περίοδο έρευνας επί της υπάρξεως ντάμπινγκ, η οποία αντιστοιχεί στο έτος 2012, η Επιτροπή ορθώς δεν έλαβε υπόψη, ως βάση αναλύσεως, τις τιμές μεταπωλήσεως που διαπιστώθηκαν κατά την περίοδο έρευνας που οδήγησε στον αρχικό κανονισμό, αλλά έλαβε υπόψη το κόστος παραγωγής που διαπιστώθηκε το 2012, καίτοι τούτο αποτελούσε μεταβολή της μεθόδου όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 83 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

68 Ωστόσο, εφόσον, όπως επισήμανε η Επιτροπή με την αιτιολογική σκέψη 83 του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι τιμές μεταπωλήσεως στην Ένωση καλύπτουν το κόστος των προϊόντων μόνο στο 1 % των περιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένου του δασμού αντιντάμπινγκ, ουδόλως αποδεικνύεται ότι οι δασμοί αυτοί έχουν πράγματι ενσωματωθεί δεόντως.

69 Ομοίως, ο ισχυρισμός των προσφευγουσών περί αυξήσεως κατά 100 % των τιμών μεταπωλήσεως στην Ένωση μεταξύ της περιόδου έρευνας που οδήγησε στον αρχικό κανονισμό και της περιόδου έρευνας επί της υπάρξεως ντάμπινγκ, η οποία αντιστοιχεί στο έτος 2012, δεν επαρκεί στο πλαίσιο αυτό για να αποδειχθεί ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ ενσωματώθηκαν πλήρως κατά τη διάρκεια της δεύτερης εκ των περιόδων αυτών. Συγκεκριμένα, αρκεί, όπως παρατίθεται κατ' ουσίαν στην αιτιολογική σκέψη 63 ανωτέρω, το κόστος παραγωγής να έχει αυξηθεί πάνω από το 100 %, δηλαδή να έχει υπερδιπλασιαστεί, προκειμένου οι ισχύουσες τιμές να μην ενσωματώνουν δεόντως τους δασμούς αντιντάμπινγκ, λαμβανομένης υπόψη της εξελίξεως του κόστους παραγωγής. Τούτο, όμως, αποδεικνύεται a priori από την περίσταση την οποία επισήμανε η Επιτροπή ότι στο 99 % των περιπτώσεων το κόστος των προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου του δασμού αντιντάμπινγκ, δεν καλύπτονταν από τις τιμές μεταπωλήσεως στην Ένωση το 2012.

70 Συνεπώς, ορθώς η Επιτροπή αφαίρεσε τον δασμό αντιντάμπινγκ από την τιμή μεταπωλήσεως στον πρώτο ανεξάρτητο αγοραστή στην Ένωση για τον υπολογισμό της κατασκευασμένης τιμής εξαγωγής για την περίοδο έρευνας ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ, η οποία αντιστοιχεί στο έτος 2012, δεδομένου ότι δεν αποδείχθηκε ότι ο δασμός αντιντάμπινγκ είχε ενσωματωθεί δεόντως στην πρώτη εκ των τιμών αυτών.

[*παραλειπόμενα*]

Επί των δικαστικών εξόδων

100 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εφόσον οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικασθούν, πέραν από τα δικά τους δικαστικά έξοδα, και στα έξοδα της Επιτροπής, σύμφωνα με το αίτημά της.

101 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, ακόμη και όταν είναι άλλος από τους αναφερόμενους στις παραγράφους 1 και 2, φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Εν προκειμένω, αποφασίζεται ότι η Euroalliages πρέπει να φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Οι Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) και Kuzneckie Ferrosplavy OAO (KF) φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

3) Η Euroalliages φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Gervasoni Madise da Silva Passos

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Νοεμβρίου 2018.

(υπογραφές)